

قانون موافقتنامه همکاری حقوقی در امور مدنی و کیفری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری
ترکیه

مصوب 30 / 09 / 1389

شماره ابلاغ : 245132 شماره انتشار : 19203

تاریخ ابلاغ: 1389/ 11/ 10 تاریخ روزنامه رسمی : 1389/ 11/ 12

ماده واحده - موافقتنامه همکاری حقوقی در امور مدنی و کیفری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ترکیه به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه همکاری حقوقی در امور مدنی و کیفری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ترکیه جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ترکیه که از این پس « طرفهای متعاقد » نامیده می شوند با اشتیاق به ارتقاء بیشتر روابط دوستانه و فراهم آوردن ترتیبات معاضدت دوجانبه در امور مدنی ، تجاری ، کیفری ، استرداد مجرمین و انتقال محکومین به حبس بر اساس اصول حاکمیت ملی ، برابری حقوق و عدم مداخله در امور داخلی طرفهای متعاقد ،

تصمیم به انعقاد این موافقتنامه گرفته اند و به همین منظور به شرح زیر توافق نمودند:

فصل اول - مقررات کلی

ماده 1-

1- اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو طرف دیگر با رعایت قانون داخلی از نظر حمایت حقوقی و قضایی در مورد خود ، اموال و منافعشان از حقوق مساوی همانند اتباع طرف اخیر برخوردار خواهند شد.

2- اتباع طرفه‌های متعاقد در قلمرو طرف دیگر از حق دسترسی آزاد به دادگاه‌ها و سایر مراجع صلاحیت‌دار برای طرح دعاوی و حفظ حقوق و منافع خود در مورد امور مدنی، بازرگانی و کیفری، بر اساس قیود و شرایط یکسان همانند اتباع طرف اخیر برخوردار خواهند بود.

3- اشخاص حقوقی که مقر آنها در قلمرو یکی از طرفه‌های متعاقد واقع است و طبق قوانین آن طرف تأسیس شده‌اند، حق خواهند داشت که از مفاد این موافقتنامه، تا حدودی که قابل اعمال باشد، برخوردار شوند.

ماده 2- مراجع طرفه‌های متعاقد برای اجراء این موافقتنامه از طریق مجاری دیپلماتیک با یکدیگر ارتباط خواهند داشت.

ماده 3- وزارتخانه‌های دادگستری طرفه‌های متعاقد، حسب درخواست، اطلاعاتی را در مورد قوانین و رویه‌ها در آن کشور در خصوص مسائل حقوقی که موضوع این موافقتنامه را تشکیل می‌دهند، با یکدیگر به طور متقابل مبادله خواهند نمود.

فصل دوم

بخش 1- معاضدت قضائی در امور مدنی و بازرگانی

ماده 4-

1- مراجع صلاحیت‌دار طرفه‌های متعاقد تعهد خواهند نمود که در امور مدنی و بازرگانی، به یکدیگر معاضدت قضائی متقابل را ارائه نمایند.

2- معاضدت متقابل به ویژه شامل اجراء تصمیمات شکلی نظیر ارسال اسناد، استماع اظهارات طرفه‌ها، شهود و کارشناسان و معاینه محل خواهد بود.

ماده 5 -

1- درخواست معاضدت قضائي حاوي موارد زیر خواهد بود:

الف) نام مراجع درخواست کننده و درخواست شونده ؛

ب) هدف از درخواست معاضدت ؛

پ) ماهیت دعوي و توصيف وقایع آن ؛

ت) نام ، نشاني دائم و موقت (محل اقامت یا محل سکونت) ، تابعیت و شغل طرف ها ؛

ث) نام و نشاني نمایندگان طرف ها ؛

ج) متن قواعد مربوط و اطلاعات لازم برای موضوع و اجراء درخواست.

2- درخواست معاضدت قضائي و اسناد تأییدکننده آن توسط مرجع درخواست کننده امضاء و به طور رسمي مهر خواهد شد.

ماده 6 -

1- مرجع درخواست شونده در اجراء درخواست ، مقررات خود را اعمال خواهد کرد . با این حال مي تواند بنا به درخواست مرجع درخواست کننده ، از رویه طرف اخیر تبعیت کند ، مگر آنکه این امر با قوانین طرف درخواست شونده تعارض داشته باشد.

2- در صورتی که مرجعی که درخواست برای آن ارسال شده است صلاحیت اجراء آن را نداشته باشد ، مرجع مزبور درخواست را به مرجع صلاحیتدار در طرف درخواست شونده ارائه خواهد نمود و طرف درخواست کننده را از موضوع آگاه خواهد ساخت.

3- مرجع درخواست شونده اسنادي که دلالت بر اجراء درخواست دارند را به مرجع درخواست کننده ارسال خواهد نمود ، یا در صورتی که درخواست اجراء نشده باشد ، موضوع را به همراه دلایل عدم اجراء به اطلاع طرف اخیر خواهد رساند.

ماده 7-

1- درخواست ابلاغ اسناد توسط مرجع درخواست شونده مطابق با مقررات قانون خود که آیین ابلاغ را مقرر می دارد ، اجراء خواهد شد ، مشروط بر آنکه اسناد مزبور به زبان طرف درخواست کننده تهیه شده باشند و ترجمه هایی که صحت آنها تأیید شده باشد را نیز همراه داشته باشند . در غیر اینصورت مرجع درخواست شونده ابلاغ اسناد را فقط در صورتی که مخاطب به دریافت آنها رضایت دهد انجام خواهد داد.

2- در درخواست ابلاغ اسناد نشانی کامل مخاطب و اسنادی که قرار است ابلاغ شود ذکر خواهد گردید.

3- در صورتی که امکان ابلاغ سند به نشانی مذکور در درخواست ابلاغ میسر نشود ، مرجع درخواست شونده اقدامات لازم برای تعیین نشانی واقعی را به عمل خواهد آورد . در صورتی که تعیین نشانی واقعی امکانپذیر نشده باشد ، طرف درخواست شونده موضوع را به اطلاع طرف درخواست کننده خواهد رساند و مدارک را برای طرف اخیر ارسال خواهد نمود.

ماده 8 - رسید مطابق با قوانین طرف درخواست شونده تهیه خواهد شد . رسید حاوی نام شخص تحویل گیرنده و مرجع تسلیم کننده تاریخ و محل ابلاغ مزبور خواهد بود.

ماده 9-

1- طرف درخواست شونده کلیه هزینه های ایجاد شده در قلمرو خود برای اجراء درخواست قضائی را بر عهده خواهد گرفت و باز پرداخت آنها را مطالبه نخواهد نمود.

2- در صورتی که هزینه های انجام معاضدت سنگین یا غیرمتعارف باشد طرفهای متعاقد قبلاً در مورد شرایط انجام معاضدت و نحوه پرداخت هزینه ها توافق خواهند نمود.

ماده 10- اگر این گمان وجود داشته باشد که پذیرش درخواست معاضدت قضائی موجب نقض حاکمیت ، امنیت یا نظم عمومی طرف درخواست شونده می گردد یا با قانون اساسی طرف اخیر مغایرت دارد ، می توان آن را رد نمود.

ماده 11-

1- درخواست های معاضدت قضائی و اسناد تأییدکننده آنها ، غیر از مواردی که در بند (1) ماده (7) و ماده (13) این موافقتنامه مقرر شده اند با ترجمه های مصدق به زبان طرف درخواست شونده همراه خواهند بود.

2- تأیید ترجمه ها می تواند توسط طرف درخواست کننده ، مترجم رسمی سوگندخورده ، سردفتر اسناد رسمی یا نماینده دیپلماتیک یا مقام کنسولی طرفهای متعاقد انجام شود.

3- اسنادی که در اجراء درخواست های معاضدت قضائی اخذ می شوند ، به زبان طرف درخواست شونده تهیه خواهند شد.

ماده 12-

1- شاهد یا کارشناس ، صرفنظر از تابعیتش ، که به موجب احضاریه نزد مراجع قضایی طرف درخواست کننده حاضر می شود ، به دلیل حکمی که قبلاً در قلمرو آن طرف در مورد هر گونه جرم ارتكابی پیش از رسیدن وی به آن کشور صادر شده است ، تحت تعقیب ، بازداشت یا هر گونه مجازات قرار نخواهد گرفت .

هر گاه شاهد یا کارشناس که توسط مرجع دعوت کننده اطلاع یافته که دیگر به حضور وی نیازی نیست ، قلمرو طرف درخواستکننده را ظرف پانزده روز متوالی پس از اطلاع یافته که دیگر به حضور وی نیازی نیست ، قلمرو طرف درخواستکننده را ظرف پانزده روز متوالی پس از اطلاع یافته که دیگر به حضور وی نیازی نیست ، مصونیت مزبور متوقف خواهد شد . مدت زمانی که شاهد یا کارشناس به دلایل خارج از کنترل آن نتواند آزادانه قلمرو طرف درخواست کننده را ترک کند ، از مدت زمان مقرر در این بند مستثنی خواهد بود .

اشخاص مزبور به دلیل کارشناسی یا اداء شهادت مورد تعقیب یا بازداشت قرار نخواهند گرفت.

2- مرجع درخواست کننده به شاهد یا کارشناس احضار شده اطلاع خواهد داد که هزینه های سفر ، کمک هزینه امرار معاش و حق الزحمه های کارشناسی تحت شرایط مقرر در قانون آن دولت بازپرداخت خواهد شد . بنا به درخواست شخص مزبور ، پیش پرداختی برای مخارج سفر و امرار معاش توسط مرجع درخواست کننده ارائه خواهد شد.

2- اسناد

ماده 13- بنا به درخواست دادگاه ها یا سایر مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاقد ، طرف دیگر نسخه های گواهی های احوال شخصیه ، سایر اسناد مربوط به امور شخصی و منافع اتباع طرف درخواست کننده را ، بدون ترجمه و هزینه ارائه خواهد نمود.

ماده 14-

1- اسنادی که در قلمرو هر طرف متعاقد تنظیم ، صادر یا گواهی شده و به طور رسمی مهر شده اند یا نسخه های تأیید شده آنها مشمول تصدیق در قلمرو طرف متعاقد دیگر نخواهند بود.

2- اسناد صادره توسط مراجع رسمی يك طرف متعاقد ، دارای قوت اثباتی یکسان در قلمرو طرف دیگر خواهند بود .

3- معافیت از پرداخت تأمین و هزینه های دادرسی

ماده 15- اتباع هیچ يك از طرفهای متعاقد صرفاً به دلیل آنکه تبعه خارجی هستند و در قلمرو طرف دیگر دارای محل اقامت یا سکونت نیستند ، ملزم به پرداخت تأمین نخواهند شد.

ماده 16-

1- اتباع هر طرف متعاقد حق خواهند داشت از معافیت از هزینه ها و مخارج قضایی برخوردار شوند و معاضدت حقوقی رایگان در دادگاه های طرف دیگر تحت شرایط یکسان و در همان حدود اتباع طرف اخیر به آنها اعطاء خواهد شد.

2- معاضدت قضائي و مساعدت حقوقي مزبور در مورد كليه رسيدگي هاي يك پرونده از جمله رسيدگي هاي مربوط به اجراء اعمال خواهد شد.

3- اتباعي كه به موجب قانون هر يك از طرفهاي متعاقد مجاز به بهره مندي از معافيت از هزينه ها و مخارج هستند ، در قلمرو طرف متعاقد ديگر نيز در رسيدگي هاي همان پرونده از معافيت مزبور برخوردار خواهند شد.

ماده 17-

1- گواهي لازم براي برخورداري از مفاد ماده (16) و اثبات وضعيت شخصي ، خانوادگي و مادي متقاضي توسط مرجع صلاحيتدار طرف متعاهدي كه محل اقامت يا سكونت متقاضي در آن واقع است صادر خواهد شد.

2- در صورتي كه متقاضي در قلمرو هر يك از طرفهاي متعاقد هيچگونه محل اقامت يا سكونتي نداشته باشد ، نمايندگي ديپلماتيك يا كنسولي كشورش مي تواند گواهي مزبور را صادر كند.

3- مرجع قضايي كه در مورد درخواست معافيت از هزينه ها و مخارج قضائي اتخاذ تصميم مي كند ، طبق روش مقرر در ماده (2) اين موافقتنامه عمل خواهد كرد و مي تواند از مرجع صادركننده گواهي ، اطلاعات اضافي درخواست كند.

ماده 18- در صورتي كه دادگاه هر طرف متعاقد محدوده زماني اي را براي تكميل يك رسيدگي خاص مربوط به شخصي كه در قلمرو طرف متعاقد ديگر سكونت يا اقامت دارد تعيين كند ، مدت زمان مزبور از تاريخ ابلاغ اسناد به مخاطب شروع خواهد شد.

بخش 4- شناسايي و اجراء تصميمات در امور مدني و بازرگاني

ماده 19-

1- هر يك از طرفهاي متعاقد ، احكام زير را كه در قلمرو طرف متعاقد ديگر صادر شده است ، طبق مفاد اين موافقتنامه شناسايي و اجراء خواهد نمود:

الف) احكام راجع به امور مدني يا بازرگاني ؛

ب) احكام كيفري در مورد جبران ضرر و زيان ؛

پ) احكام داوري صادره در امور مدني يا بازرگاني.

2- تصميمات موضوع جزء (الف) بند (1) بالا فقط در صورتي مورد توجه قرار خواهند گرفت كه رابطه حقوقي در مورد آن تصميمات پس از لازم الاجراء شدن اين موافقتنامه بدست آمده باشد.

3- تصميمات راجع به احوال شخصيه حتي در صورتي كه آن تصميمات قبل از لازم الاجراء شدن اين موافقتنامه صادر شده باشند ، مورد شناسايي قرار خواهند گرفت.

20- تصميمات مذكور در ماده (19) اين موافقتنامه منوط به شرايط زير ، استحقاق شناسايي و اجراء در طرف متعاقد ديگر را خواهند داشت:

الف) تصميم صادره در هر طرف متعاقد ، در قلمرو آن ، قطعي و قابل اجراء باشد ؛

ب) قانون طرف متعاهدي كه اجراء يا شناسايي از آن درخواست شده است ، دادگاه صادر كننده تصميم را نسبت به موضوع ، داراي صلاحيت بداند ؛

پ) احضاريه ها به طور مناسب طبق قوانين طرف متعاقد صادركننده تصميم به محكوم عليه (طرف پرونده) ابلاغ شده باشد ؛

ت) طرف هاي دادرسي از حق دفاع محروم نشده باشند ، به آنها اخطاريه براي حضور در دادگاه به طور مناسب ابلاغ شده باشد و هر گاه قادر به طرح دعوي و دفاع نباشند ، به آنان فرصت حضور از طريق وكيل داده شده باشد ؛

ث) يك تصميم قطعي دادگاه در چهارچوب همان رسيدگي و براي همان طرف ها در قلمرو طرف متعاهدي كه شناسايي يا اجراء از آن درخواست شده است صادر نشده باشد ؛

ج) رسيدگي اي بر مبناء همان وقايع و با همان هدف و در مورد همان طرف ها نزد مرجع قضايي طرف متعاهدي كه شناسايي يا اجراء از آن درخواست شده است ، مطرح نباشد ؛

چ) هرگاه لازم باشد كه قانون طرف متعاهدي كه شناسايي يا اجراء از آن درخواست شده است در صدور تصميم اعمال شود ، تصميم مزبور در صورتي مي تواند مورد شناسايي يا اجراء قرار گيرد كه :
اولاً : قانون مزبور به درستي اعمال شده باشد ؛
ثانياً : قانون طرف متعاهدي كه شناسايي يا اجراء از آن درخواست شده است به طور اساسي با قانون طرف ديگر متفاوت نباشد.

ح) تصميم مزبور با اصول اساسي قانون و نظم عمومي طرف متعاهدي كه شناسايي يا اجراء از آن درخواست شده است سازگار باشد.

ماده 21- احكام داوري صادره ، در قلمرو هريك از طرفهاي متعاهد كه عضو كنوانسيون شناسايي و اجراء احكام داوري خارجي تنظيم شده در نيويورك (به تاريخ 1337/4/3 هجري شمسي برابر با دهم ژوئن 1958 ميلادي) مي باشد ، مطابق مقررات كنوانسيون مزبور شناسايي و اجراء خواهد شد.

ماده 22-

1- درخواست شناسايي يا اجراء مستقيماً به مرجع قضائي صلاحيتدار طرف متعاهدي كه شناسايي يا اجراء از آن درخواست شده است ، ارائه خواهد شد.

2- درخواست ، اسناد زير را به همراه خواهد داشت:

الف) نسخه مصدق حکم ، به همراه گواهی قطعیت حکم ، مگر آنکه قطعیت و لازم الاجراء بودن آن را بتوان از خود حکم استنباط نمود ؛

ب) گواهیای دال بر اینکه احضاریه به محکوم علیهی که موفق به حضور در دادگاه نشده است به طور مناسب ابلاغ شده است ، و اینکه وی هر گاه قادر به دفاع از خود نبوده است ، وکالت وی به طور صحیح انجام شده است ؛

پ) اسناد مذکور در جزءهای (الف) و (ب) این ماده منضم به ترجمه های مصدق به زبان طرف متعاهدی که درخواست شناسایی یا اجراء از آن به عمل آمده است خواهد بود.

ماده 23-

1- رویه شناسایی و اجراء احکام تابع قانون طرف متعاهدی است که درخواست شناسایی یا اجراء از آن به عمل آمده است.

2- در اجراء این موافقتنامه ، مرجعی که شناسایی یا اجراء از آن درخواست شده است ، به ماهیت پرونده ملتزم خواهد بود و فقط محقق شدن یا نشدن شرایط مقرر در این موافقتنامه را بررسی خواهد کرد.

ماده 24- مفاد این موافقتنامه در زمینه شناسایی و اجراء احکام ، بر مقررات داخلی طرفهای متعاقد در خصوص انتقال پول و اموال ، حاصله از اقدامات اجرائی قضایی ، به يك کشور خارجی تأثیری نخواهد داشت.

فصل سوم

بخش 1- معاضدت متقابل در امور کیفری

ماده 25-

1- طرفهای متعاقد متعهد خواهند شد که در موضوعات کیفری به یکدیگر معاضدت متقابل ارائه دهند.

2- معاضدت متقابل در امور کيفري به ويژه شامل موارد زير است:

الف - انجام ابلاغ اسناد قضايي ،

ب - جستجو ، ضبط و تحويل اسناد و اموال تشكيل دهنده دليل ،

پ - جستجو ، ضبط و توقيف عوايد جرم ،

ت - بررسي کارشناس ،

ث - بازجويي از متهمين و مظنونين ،

ج - استماع شهود و کارشناسان ،

چ - بررسي اشياء و مکان ،

ماده 26-

1- درخواست معاضدت در امور کيفري حاوي موارد زير خواهد بود:

الف) نام مراجع درخواست کننده و درخواست شونده ؛

ب) موضوع تحقيق يا پرونده ؛

پ) نام مظنونين ، متهمين يا محکومين ، محل اقامت يا سکونت آنها ، تابعيت و شغل آنان ، و در صورت امکان ، محل و تاريخ تولد و نام پدر و مادر آنان ؛

ت) نام و نشاني نمايندگان قانوني آنان ؛

ث (هدف و دلیل درخواست ؛

ج (متن قوانین مربوطه ؛

چ (سایر اطلاعات لازم برای اجراء درخواست با توصیف وقایع تشکیل دهنده جرم و ماهیت جرم.

2- درخواست ها و اسناد پیوست حاوی امضاء و مهر رسمی مرجع درخواست کننده خواهد بود.

ماده 27-

1- مرجع درخواست شونده ، درخواست معاضدت قضائی را مطابق با مقررات قوانین خود به مورد اجراء خواهد گذاشت . با این حال ، مرجع درخواست شونده می تواند تا حدودی که با قوانین خود معارض نباشد ، قوانین طرف درخواست کننده را اعمال کند.

2- در صورتی که مرجع درخواست شونده صلاحیت اجراء درخواست را نداشته نباشد ، درخواست را به مرجع صلاحیتدار خود ارسال خواهد نمود و مراتب را به اطلاع مرجع درخواست کننده خواهد رساند.

3- طرف درخواست شونده بنا به درخواست طرف درخواست کننده تاریخ و محل اجراء درخواست را اطلاع خواهد داد . مرجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده می تواند اجازه حضور مأموران و اشخاص ذی ربط طرف درخواست کننده را در هنگام اجراء درخواست اعطاء کند.

4- طرف درخواست شونده پیرو اجراء درخواست ، اسناد اثبات کننده اجراء درخواست را به طرف درخواست کننده باز خواهد گرداند یا طرف اخیر را از سبب عدم اجراء درخواست و دلایل مربوطه مطلع خواهد نمود.

ماده 28-

1- در صورتی که مرجع قضائی طرف درخواست کننده ، حضور شخصی شاهد یا کارشناس نزد آن مرجع را مورد نظر داشته باشد ، مرجع قضائی مزبور این موضوع را در درخواست ابلاغ دعوتنامه بیان خواهد نمود.

2- درخواست مذکور در بند پیشین حاوی جریمه یا مجازاتی دیگر برای عدم رعایت احضاریه نخواهد بود.

3- کمک هزینه ها ، هزینه سفر و امرار معاش شهود و کارشناسان بر عهده طرف درخواست کننده خواهد بود.

4- شاهد یا کارشناس ، با هر تابعیتی ، که به طور داوطلبانه در يك مرجع قضائی در طرف درخواست کننده حضور می یابد به دلیل اعمال پیش از عزیمتش از قلمرو طرف درخواست شونده ، در قلمرو طرف درخواست کننده تحت تعقیب قرار نخواهد گرفت ، بازداشت نخواهد شد ، محکوم نخواهد شد یا مشمول هیچگونه محدودیت دیگر آزادی شخصی خود قرار نخواهد گرفت . اشخاص مزبور همچنین در مورد اعمال مرتبط با دادرسی که موضوع تحقیق یا رسیدگی را تشکیل می دهند از مصونیت کیفری مذکور بهره مند خواهند شد.

5 - در صورتی که شاهد یا کارشناس پس از دریافت اطلاعیه ای که نشانگر این است که حضور وی دیگر ضروری نیست قلمرو طرف درخواست کننده را ظرف پانزده روز متوالی پس از اطلاعیه مذکور ترك نکند ، دیگر از مصونیت مقرر در بند (4) این ماده برخوردار نخواهد بود . مدت زمانی که شاهد یا کارشناس نتواند قلمرو طرف درخواست کننده را به دلایل خارج از کنترل وی ترك نماید از مدت مقرر در این بند مستثنی خواهد بود.

ماده 29-

1- طرف درخواست شونده ، اسنادی را که همراه با ترجمه هایی هستند که به زبان آن طرف تهیه شده و به طور رسمی تأیید شده اند به نحو مقرر در قوانین خود ابلاغ خواهد نمود . در غیر اینصورت ، طرف درخواست شونده می تواند ابلاغ اسناد را با رضایت دریافت کننده انجام دهد.

2- نشانی صحیح دریافت کننده و ماهیت سند در درخواست ابلاغ اسناد قید خواهد شد.

3- در صورتی که امکان ابلاغ اسناد به نشانی مندرج در درخواست مقدور نگردد ، طرف درخواست شونده اقدامات لازم برای تعیین نشانی صحیح دریافت کننده را به عمل خواهد آورد . چنانچه انجام این امر امکانپذیر نباشد ، طرف درخواست شونده مراتب را به طرف درخواست کننده اطلاع خواهد داد و اسناد را به طرف اخیر باز خواهد گرداند.

ماده 30- سند ثابت کننده ابلاغ به نحو مقرر در قانون طرف درخواست شونده تهیه خواهد شد . سند مذکور حاوی تاریخ و محل ابلاغ ، نام شخص تحویل گیرنده و مرجع تسلیم کننده خواهد بود.

ماده 31-

1- با رعایت مفاد بند (3) ماده (28) ، طرف درخواست شونده هزینه های درخواست های قضائی که در قلمرو آن واقع شدهاند را بر عهده خواهد داشت و مجاز به دریافت بازپرداخت نخواهد بود.

2- در صورتی که هزینه های انجام معاضدت سنگین یا غیرمتعارف باشد طرفهای متعاقد قبلاً در مورد شرایط انجام معاضدت و نحوه پرداخت هزینه ها مذاکره و توافق خواهند نمود.

ماده 32-

1- درخواست های معاضدت قضایی را می توان در موارد زیر رد نمود:

الف) در صورتی که طرف درخواست شونده بر این عقیده باشد که درخواست به حاکمیت ، امنیت و نظم عمومی آن لطمه وارد خواهد کرد.

ب) در صورتی که طرف درخواست شونده ، اجراء درخواست را مغایر با قانون اساسی یا قوانین داخلی خود تلقی کند.

2- در صورتی که درخواست معاضدت قضائی طبق مقررات بند قبلی این ماده رد شود ، دلایل آن باید ارائه گردد.

ماده 33-

1- به استثناء موارد مقرر در ماده (68) ، درخواست هاي معاضدت متقابل و اسناد تأييدكننده ترجمه هايي به زبان طرف درخواست شونده را همراه خواهند داشت.

2- تأييد ترجمه مي تواند توسط طرف درخواست كننده از طريق مترجم سوگندخورده ، سردفتر اسناد رسمي ، يا نماينده ديپلماتيك يا مقام كنسولي طرفهاي متعاقد انجام شود.

3- اسنادي كه از طريق اجراء يك درخواست دريافت شده اند به زبان طرف درخواست شونده خواهند بود.

بخش 2- استرداد مجرمين

ماده 34-

1- طرفهاي متعاقد موافقت خواهند كرد كه اشخاصي كه در قلمرو آنان يافت مي شوند را طبق مفاد اين موافقتنامه براي تعقيب ، محاكمه يا اجراء محكوميت به طرف ديگر مسترد نمايند.

2- استرداد به منظور تعقيب يا محاكمه فقط براي جرايمي پذيرفته خواهد شد كه طبق قوانين هر دو طرف متعاقد با مجازات حبس به مدت بيش از دوازده ماه يا مجازاتي شديدتر قابل مجازات مي باشند.

3- استرداد به منظور اجراء محكوميت فقط براي جرايم داراي مجازات حبس و در صورتي كه شخص به مجازات بيش از شش ماه محكوم شده باشد يا براي مجازات شديدتر به موجب قوانين هر دو طرف متعاقد پذيرفته خواهد شد.

4- در صورتي كه درخواست استرداد شامل چند جرم جداگانه باشد كه هريك از آنها طبق قوانين هر دو طرف متعاقد قابل مجازات بهوسيله حبس باشد ، ولي برخي از آنها شرايط مقرر در بندهاي (2) و (3) اين ماده را محقق ننمايند ، طرف درخواست شونده حق خواهدداشت كه استرداد را براي جرايم اخير نيز پذيرد.

ماده 35-

1- استرداد در موارد زیر پذیرفته نخواهد شد:

الف - در صورتی که شخص مورد نظر تبعه طرف درخواست شونده باشد ؛

ب - جرمی که استرداد برای آن درخواست شده است توسط طرف درخواست شونده به عنوان جرمی با ماهیت سیاسی یا نظامی در نظر گرفته شود.

پ - در صورتی که طرف درخواست شونده به دلیل قوانین داخلی خود درخواست را قابل پذیرش تلقی ننماید یا در صورتی که مجازات به لحاظ مرور زمان یا به دلیل دیگر مقرر در قوانین آن ، دیگر قابل اجراء نباشد.

ت - در صورتی که شخص مورد نظر در طرف درخواست شونده مشمول تصمیم قطعی دادگاه یا تصمیم عدم تعقیب برای همان جرمی باشد که در مورد آن استرداد درخواست شده است.

ث - در صورتی که جرم در قلمرو طرف درخواست شونده ارتکاب یافته باشد یا اگر در خارج از قلمرو طرف مذکور ارتکاب یافته ، رسیدگی به آن در صلاحیت محاکم درخواست شونده باشد.

2- هر گاه طرف درخواست شونده شخص مورد نظر را به علت آنکه تابعیت آن را دارد مسترد ننماید ، بنا به درخواست طرف درخواست کننده علیه وی رسیدگی کیفری را آغاز خواهد نمود . پرونده ها ، اطلاعات و سایر دلایل توسط طرف درخواست کننده به طرف درخواست شونده تسلیم خواهد شد . نتایج رسیدگی های مزبور به طرف درخواست کننده اطلاع داده خواهد شد.

ماده 36-

1- درخواست استرداد مربوط به شخصی که برای جرمی در طرف درخواست کننده تحت تعقیب یا محاکمه است منضم به نسخه مصدق دستور جلب ، شرحی در تعریف ارتکاب جرم و متون مقررات قانونی قابل اعمال نسبت به جرم خواهد بود . اگر ضرر و زیان مادی در نتیجه جرم واقع شده باشد ، میزان ضرر و زیان مزبور به دقیقترین میزان ممکن ذکر خواهد شد.

2- درخواست مربوط به شخصی که به منظور اجراء حکم تقاضا شده است منضم به نسخه اصلي مصدق حکم قطعي و متن کامل مقررات قانوني اعمال شده که جرم را توصيف مي کنند ، خواهد بود . در صورتي که بخشي از محکوميت پيشتر در طرف درخواست کننده سپري شده باشد ، مراتب مشخص خواهد شد.

3- اطلاعات حاوي تابعيت ، و تا دقيقترين ميزان ممکن ، توصيف ، هويت ، محل ، احوال شخصيه شخص مورد نظر همراه با عکس و اثر انگشت هاي وي خواهد بود .
در صورتي که طرف درخواست شونده تشخيص دهد که اطلاعات ارائه شده کافي نيست مي تواند درخواست نمايد که اطلاعات تکميلي ظرف مدت زمان معقولي که تعيين مي کند ارائه شود.

4- طرف درخواست کننده مکلف نخواهد بود که مستندات دلايل مربوط به جريم منتسب به شخص مورد نظر را ارسال نمايد . با اين حال ، در برخي موارد خاص ، طرف درخواست شونده مي تواند برخي دلايل را مطالبه کند.

ماده 37- در صورتي که درخواست استرداد کليه اطلاعات لازم را در بر نداشته نباشد ، طرف درخواست شونده مي تواند تکميل آن را خواستار شود . اطلاعات مزبور ظرف سي روز به طرف درخواست شونده ارائه خواهد شد . در صورت وجود دلايل معتبر ، اين مدت مي تواند براي پانزده روز تمديد شود . براي اين منظور ، طرف درخواست شونده مي تواند زماني که از دو ماه پيشتر نباشد ، تعيين کند.

ماده 38- طرف درخواست شونده ، به محض دريافت درخواست استرداد بي درنگ تمامي اقدامات لازم از جمله بازداشت موقت شخص مورد نظر را انجام خواهد داد . اين مقرر در مواردی که طبق مفاد اين موافقتنامه تعهدي براي پذيرش استرداد وجود ندارد ، اعمال نخواهد شد.

ماده 39- در موارد اضطراري ، مراجع صلاحيتدار طرف درخواست کننده مي توانند بازداشت موقت شخص مورد نظر را درخواست نمايند . مراجع صلاحيتدار طرف درخواست شونده در خصوص موضوع طبق قانون خود تصميم گيري خواهند نمود .
در درخواست بازداشت موقت ذکر خواهد شد که يکي از اسناد مذکور در بندهاي (1) يا (2) ماده (36) وجود دارد و اينکه قصد ارسال درخواستي براي استرداد وجود دارد . در درخواست همچنين جريمي که استرداد در مورد آنها درخواست خواهد شد ، و زمان و مکان ارتکاب جريم مزبور و نیز تا حدي که امکانپذير باشد توصيف کامل شخص مورد نظر ذکر خواهد شد .

درخواست بازداشت موقت برای مرجع صلاحیتدار طرف درخواست شونده یا از طریق مجاری دیپلماتیک یا مستقیماً به وسیله پست یا تلگراف یا دورنگار یا از طریق سازمان پلیس جنایی بین المللی (اینترپل) یا به هر وسیله دیگر که مستندی کتبی و مورد پذیرش طرف درخواست شونده باشد ، ارسال خواهد شد .

مرجع درخواست کننده بی درنگ از نتیجه درخواست خود آگاه خواهد شد .

در صورتی که ظرف سی روز پس از بازداشت ، طرف درخواست شونده درخواست استرداد و اسناد مذکور در ماده (36) را دریافت نکند ، بازداشت موقت می تواند خاتمه داده شود . در هر حال مدت بازداشت موقت از چهل و پنج

روز از تاریخ بازداشت مزبور تجاوز نخواهد کرد . امکان آزادی موقت در هر زمانی رد نمی شود ، اما طرف

درخواست شونده هرگونه اقدامی را که لازم می داند برای جلوگیری از فرار فرد مورد نظر انجام خواهد داد .

آزادی لطمه ای به بازداشت مجدد و استرداد در صورتی که درخواست استرداد متعاقباً واصل شود ، وارد نخواهد ساخت .

ماده 40-

1- طرف درخواست شونده می تواند ، پس از اتخاذ تصمیم در مورد درخواست استرداد ، تسلیم شخص مورد نظر را به منظور محاکمه آن شخص یا اجراء محکومیت صادره به دلیل جرمی غیر از جرمی که استرداد برای آن درخواست شده است ، به تعویق بیاندازد .

2- طرف درخواست شونده به جایی به تعویق انداختن تسلیم مجرم می تواند شخص مورد درخواست را موقتاً و با رعایت شرایطی که با توافق طرفها تعیین خواهد شد به طرف درخواست کننده تحویل دهد .

ماده 41- چنانچه استرداد به طور همزمان از سوی چند کشور برای ارتکاب یک جرم یا جرایم متفاوت درخواست شود طرف درخواست شونده با در نظر گرفتن کلیه شرایط و به ویژه درجه شدت و محل وقوع جرایم ، تاریخ تقاضاها ، تابعیت شخص مورد درخواست و امکان استرداد بعدی به یک کشور دیگر تصمیم گیری خواهد نمود .

ماده 42-

1- شخص مستردشده مطابق با مفاد این موافقتنامه بدون رضایت طرف درخواست شونده برای جرمی که پیش از تسلیم وی ارتکاب یافته و غیر از جرمی است که استرداد در مورد آن پذیرفته شده است ، مورد تعقیب قرار نخواهد

گرفت ، محاکمه نخواهد شد یا حکمی در مورد او اجراء نخواهد گردید یا به دلیل جرمی که پیش از تسلیم وی ارتکاب یافته ، به دولت ثالثی مجدداً مسترد نخواهد شد.

2- رضایت طرف درخواست شونده در موارد زیر لازم نیست:

الف) در صورتی که شخص مستردشده قلمرو طرف درخواست کننده را ظرف پانزده روز متوالی پس از تکمیل رسیدگی یا اجراء محکومیت ، در صورت صدور ، ترك نموده باشد .
این مدت به استثناء مدت زمانی است که شخص آزاد شده نتوانسته داوطلبانه قلمرو طرف درخواست کننده را ترك کند.

ب) در صورتی که شخص مستردشده پس از ترك ، مجدداً به قلمرو طرف درخواست کننده بازگشته باشد.

ماده 43-

1- طرف درخواست شونده تصمیم در مورد درخواست استرداد را به طرف درخواست کننده اعلام خواهد نمود.

2- در صورت هر گونه رد کامل درخواست استرداد یا بخشی از آن ، دلایل به طرف درخواست کننده اعلام خواهد شد.

3- چنانچه درخواست استرداد پذیرفته شود ، طرف درخواست شونده زمان و مکان تسلیم را به طرف درخواست کننده اطلاع خواهد داد . در صورتی که طرف درخواست کننده شخص موردنظر را ظرف پانزده روز پس از تاریخ تعیین شده تحویل نگیرد ، وی آزاد خواهد شد.

4- در صورتی که شرایط خارج از کنترل يك طرف ، مانع تحویل دادن یا تحویل گرفتن شخص مورد استرداد گردد طرف مزبور طرف دیگر را مطلع خواهد نمود . طرفهای متعاقد در مورد تاریخ جدید تحویل به طور دوجانبه تصمیم خواهند گرفت.

ماده 44- در صورتی که شخص مستردشده فرار کند و به قلمرو طرف درخواست شونده بازگردد ، ارائه اسناد مقرر در ماده (36) این موافقتنامه برای درخواست استرداد جدید ضروری نخواهد بود.

ماده 45-

1- هر طرف متعهد بنا به درخواست طرف دیگر اجازه عبور از طریق قلمرو خود را برای شخصی که توسط يك دولت ثالث به طرف اخير تسليم گرديده است اعطاء خواهد كرد . طرفهاي متعهد مكلف به دادن اجازه عبور در مورد جرایمی که طبق مفاد این موافقتنامه قابل استرداد فرض نشده اند نیستند.

2- در هر مورد ، مراجع صلاحیتدار طرفهاي متعهد در خصوص چگونگی ، مسیر و سایر شرایط عبور توافق خواهند کرد.

ماده 46- طرف درخواست کننده ، طرف درخواست شونده را از نتایج رسیدگی های کیفری آغاز شده علیه شخص مستردشده پس از تسلیم وی آگاه خواهد نمود . افزون بر این تعهد ، طرف درخواست کننده بنا به درخواست طرف درخواست شونده نسخه ای از تصمیم نهایی را برای طرف اخير ارسال خواهد کرد.

ماده 47- رویه استرداد و بازداشت موقت منحصراً تابع قانون طرف درخواست شونده خواهد بود.

ماده 48- اسناد برای درخواست استرداد ترجمه های مصدق تأییدشده به زبان طرف درخواست شونده را همراه خواهند داشت.

ماده 49-

1- هر گونه اموال مربوط به ارتکاب جرم یا اموالی که ممکن است به عنوان دلیل در رسیدگی کیفری باشد ، به طرف درخواست کننده تحویل داده خواهد شد ، حتی اگر انجام استرداد به دلیل عدم حضور شخص مورد نظر یا بنا به دلایل دیگر امکانپذیر نباشد.

2- طرف درخواست شونده در صورتی که بر این نظر باشد که اموال برای رسیدگی کیفری دیگری لازم است ، می تواند تحویل اموال را موقتاً به تعویق بیندازد.

3- حقوق اشخاص ثالث در اموال مذکور حفظ می شود . این اموال به منظور تحویل به اشخاص مربوطه به طرف درخواست شونده بازگردانده خواهد شد.

ماده 50 - هزینه های ناشی از استرداد و تحویل اموال بر عهده طرف درخواست کننده خواهد بود ، مگر هزینه هایی که منحصرأ در قلمرو طرف درخواست شونده ایجاد شده اند.

بخش 3- انتقال محکومین به حبس

ماده 51 - از نظر این بخش از موافقتنامه:

1- « کشور صادرکننده » به معنای کشوری خواهد بود که دادگاه های در قلمرو آن محکومیت حبس یا دیگر مجازات محروم کننده از آزادی را در مورد شخصی که می تواند منتقل گردد و یا منتقل شده است صادر نموده اند.

2- « کشور اجراکننده » به معنای کشوری خواهد بود که در قلمرو خود حکم حبس یا مجازات محروم کننده از آزادی که علیه شخص تبعه خود صادر شده است را اجراء می کند.

3- « شخص محکوم » به معنای شخصی خواهد بود که به وسیله حکم دادگاه های یکی از طرفهای متعاقد به حبس یا محرومیت از آزادی به دلیل ارتکاب یک جرم محکوم گردیده است.

4- « بستگان شخص محکوم » به همان معنایی خواهد بود که در قانون کشوری که محکوم تبعه آن است تعریف شده است.

5- « مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاقد » نهادهایی هستند که مطابق با قوانین مربوطه خود به هر نحو در انتقال شخص محکوم دخیل می باشند.

ماده 52 - تبعه هر طرف متعاقد که به محرومیت از آزادی در قلمرو طرف دیگر محکوم شده است بنا به درخواست هر یک از طرف ها ، با موافقت طرف متعاقد دیگر و مطابق با مفاد مندرج در این موافقتنامه برای اجراء محکومیت به کشور متبوع خود منتقل خواهد شد.

ماده 53 - شخص محکوم ، نماینده قانونی وی یا یکی از بستگان وی می توانند از مراجع صلاحیتدار یکی از طرفهای متعاقد شروع رویه مندرج در ماده (52) را درخواست کنند . مراجع صلاحیتدار کشور صادرکننده شخص محکوم را از امکان چنین درخواستی مطلع خواهند نمود.

ماده 54 - انتقال شخص محکوم فقط در صورتی انجام خواهد شد که فعل موضوع محکومیت وی در کشور صادرکننده طبق قانون کشور اجراءکننده نیز جرم تلقی شود.

ماده 55 -

1- انتقال اشخاص محکوم فقط با رضایت آنان صورت خواهد گرفت.

2- در صورتی که شخص محکوم در وضعیت روانی مثبت برای اعلام رضایت معتبر خود نباشد ، رضایت نماینده قانونی وی اخذ خواهد شد.

3- کشور صادرکننده تضمین خواهد کرد که رضایت مذکور در بند (1) این ماده به طور آزادانه ، داوطلبانه و با آگاهی کامل از پیامد آن اعلام شده است.

4- کشور اجراءکننده حق دارد از طریق کنسول یا مقام دیگر خود که مورد توافق کشور صادرکننده می باشد از رضایت شخص محکوم به انتقال آن و شرایط این رضایت که توسط کشور صادرکننده اعلام شده است اطمینان حاصل کند.

ماده 56 -

1- کشور اجراءکننده در اولین فرصت ممکن ، کشور صادرکننده را از پذیرش یا عدم پذیرش درخواست آگاه خواهد ساخت.

2- کشور صادرکننده شخص محکوم را به طور کتبی از اقدامات انجام شده خود یا کشور اجراءکننده به موجب این موافقتنامه همچنین تصمیمات اتخاذ شده توسط هر يك از دو کشور در خصوص درخواست انتقال مطلع خواهد ساخت.

3- کشور اجراءکننده اطلاعات زیر را درباره اجراء محکومیت ها به کشور صادرکننده ارائه خواهد نمود:

الف - آیا شخص محکوم پیش از اتمام اجراء محکومیت در قلمرو کشور اجراءکننده فرار کرده است ؟

ب - آیا کشور صادرکننده درخواست گزارش ویژه ای در مورد وضعیت شخص محکوم نموده است ؟

ماده 57 -

1- در صورتی که طرفهای متعاقد در مورد انتقال موافقت کنند ، مراجع صلاحیتدار کشور اجراءکننده به ماهیت و مدت محکومیت تعیین شده در حکم موضوع انتقال ملتزم خواهند بود.

2- در صورتی که محکومیت از لحاظ ماهیت یا مدت با قانون کشور اجراءکننده مغایرت داشته باشد ، یا قانون آن کشور چنان مقرر دارد ، مرجع صلاحیتدار کشور اجراءکننده محکومیت را به مجازات مقرر برای همان نوع جرایم در قانون خود تبدیل خواهد کرد . مجازات مزبور تا جایی که امکانپذیر باشد ، از لحاظ ماهیت با ماهیت محکومیت مقرر در حکم کشور صادرکننده منطبق خواهد بود . مجازات تعیین شده در کشور اجراءکننده نباید از لحاظ ماهیت و مدت از مجازات وضع شده توسط کشور صادرکننده سنگینتر باشد و نباید از حداکثر مقرر به موجب قانون کشور اجراءکننده برای همان نوع جرایم بیشتر باشد.

3- مرجع صلاحیتدار کشور اجراءکننده به یافته ها در کشور صادرکننده در مورد وقایع ملتزم خواهد بود و نمی تواند هیچ مجازات دیگری به جز مجازات محدودکننده آزادی را جایگزین کند.

ماده 58 - هر گاه طرفهای متعاقد با درخواست انتقال موافقت کنند ، مراجع صلاحیتدار آنها ، محل ، زمان و شرایط انتقال در اولین زمان مناسب را تعیین خواهند کرد . انتقال شخص محکوم در قلمرو کشور صادرکننده انجام خواهد شد.

ماده 59 -

1- اجراء محکومیت ، از جمله آزادی مشروط ، تابع قانون کشور اجراءکننده خواهد بود.

2- شخص محکوم منتقل شده از عفو عمومی در هر دو کشور بهره مند خواهد شد.

3- شخص محکوم منتقل شده فقط در کشور اجراءکننده می تواند مشمول عفو موردی قرار گیرد.

4- پس از انتقال و در صورت هر گونه درخواست ، فقط کشور صادرکننده ، حق تجدیدنظر در حکم را دارد.

ماده 60 -

1- طرفهای متعاقد به طور متقابل یکدیگر را از کلیه تغییراتی که ممکن است بر اجراء محکومیت تأثیر گذارد به ویژه عفو عمومی ، عفو موردی یا هر گونه درخواست تجدید نظر در حکم مطلع خواهند نمود.

2- کشور اجراءکننده به محض پایان یافتن اجراء محکومیت ، کشور صادرکننده را مطلع خواهد کرد.

ماده 61 -

1- درخواست انتقال به صورت کتبی خواهد بود.

2- درخواست منضم به اسناد زیر خواهد بود:

الف) نسخه مصدق حکم ، به همراه اطلاعاتی مبنی بر اینکه يك حکم قطعی است.

ب) متون قوانین مربوطه که حکم بر آنها مبتنی است.

پ) اسنادی از جمله اطلاعات تفصیلی در مورد هویت، تابعیت، محل اقامت و سکونت شخص محکوم.

ت) اسنادی که تعیین کننده میزان محکومیتی است که پیشتر در کشور صادرکننده سپری شده است.

ث) اعلامیه ای حاوی رضایت شخص محکوم به انتقال.

ج) درخواست انتقال ارائه شده بوسیله شخص محکوم، نماینده قانونی وی یا بستگان او.

چ) سایر اسنادی که ممکن است برای بررسی درخواست مهم باشد، نظیر گواهی پزشکی در مورد وضعیت جسمی و روحی شخص محکوم.

ماده 62 - در صورتی که کشور اجراءکننده بر این نظر باشد که اطلاعات و اسناد تقدیمی به وی ناکافی می باشد، درخواست اطلاعات تکمیلی را خواهد نمود و می تواند مهلتی را که بنا بر درخواستی معتبر، قابل تمدید باشد برای دریافت اطلاعات مزبور تعیین کند. چنانچه اطلاعات تکمیلی ارسال نشود، کشور اجراءکننده به موجب اطلاعات و اسنادی که پیشتر ارائه شده است در مورد درخواست اتخاذ تصمیم خواهد کرد.

ماده 63 - درخواست های انتقال و اسناد تأییدکننده آنها نیازی به تأیید رسمی ندارند و ترجمه هایی به زبان کشور اجراءکننده را همراه خواهند داشت.

ماده 64 - هر گونه هزینه های ایجاد شده به سبب انتقال به عهده کشور اجراءکننده خواهد بود، مگر هزینه هایی که منحصراً در قلمرو کشور صادرکننده واقع شود.

بخش 4- مقررات فرعی مربوط به موضوعات کیفری

ماده 65 - طرفهاي متعاقد متعهد مي شوند که بنا به درخواست ، طبق قوانين خود عليه اتباع خویش که در قلمرو طرف ديگر جرمي را مرتکب شدهاند رسيدگي هاي کيفري را آغاز نمايند.

ماده 66 -

1- طرفهاي متعاقد اطلاعات زير را براي آغاز رسيدگي هاي کيفري مذکور در ماده (65) براي يکديگر ارسال خواهند نمود:

الف) نام مرجع درخواست کننده ؛

ب) اسناد راجع به جرمي که موضوع درخواست را تشکيل مي دهد ، از جمله زمان و مکان وقوع جرم ؛

پ) هويت ، تابعيت و تا حدي که امکانپذير باشد ، اطلاعات راجع به محل اقامت يا سکونت مظنون.

2- درخواست بايد اسناد زير را همراه داشته باشد:

الف) صورتجلسه تحقيق مقدماتي يا نسخه هاي مصدق آنها که به زبان طرف درخواست کننده تهيه شده باشد ؛

ب) تمامي اسناد و اموالي که ممکن است براي رسيدگي کيفري دليل محسوب شوند ؛ ماده (49) اين موافقتنامه در اين مورد اعمال خواهد شد ؛

پ) متون مقررات قانون قابل اعمال ، مقرر در قوانين جاري محل ارتکاب جرم ؛

ت) عکس و اثر انگشتان مظنون ، در صورت لزوم و امکان.

3- طرف درخواست شونده نتيجه رسيدگي ها را به طرف ديگر اطلاع خواهد داد و نسخه اي از تصميم نهايي را ارسال خواهد نمود.

1- در صورتی که حضور شخصی که در قلمرو یکی از طرفهای متعاقد در بازداشت است مورد نیاز طرف درخواست کننده به عنوان شاهد باشد ، طرف درخواست شونده می تواند نسبت به انتقال موقت آن شخص به قلمرو طرف درخواست کننده رضایت دهد ، مشروط بر آنکه وی در بازداشت نگهداشته شود و در زودترین زمان مناسب بازگردانده شود.

2- در صورتی که حضور شخصی که در قلمرو دولت ثالثی در بازداشت است به عنوان شاهد مورد نیاز باشد ، طرفهای متعاقد اجازه عبور از طریق قلمرو خود را صادر خواهند نمود.

3- در موارد مذکور در بندهای (1) و (2) بالا ، مفاد ماده (28) در حد امکان اعمال خواهد شد.

1- طرفهای متعاقد بنا به درخواست حداقل یک بار در سال اطلاعات راجع به احکام صادره و قطعی شده در مورد اتباع طرف دیگر را برای یکدیگر ارسال خواهند نمود.

2- بنا به درخواست ، طرفهای متعاقد اطلاعات راجع به سوابق قضایی اشخاصی که قبلاً در مورد آنان در قلمرو طرف درخواست کننده محکومیتی صادر شده است ، برای یکدیگر ارسال خواهند کرد.

3- در موارد مذکور در بندهای (1) و (2) بالا ، طرفهای متعاقد در حد امکان اثر انگشتان اشخاص محکوم را برای یکدیگر ارسال خواهند نمود.

ماده 69 - مفاد این موافقتنامه در مورد درخواست های مربوط به مواردی که قبل از لازم الاجراء شدن آن رخ داده اند ، نیز قابل اعمال خواهد بود.

ماده 70- هر گونه مشکلاتي که ممکن است در زمینه اجراء یا تفسیر این موافقتنامه بروز کند از طریق مجاري ديپلماتيك حل و فصل خواهد شد.

ماده 71- این موافقتنامه تصویب و اسناد تصویب آن مبادله خواهند شد . این موافقتنامه سي روز پس از تبادل اسناد تصویب لازم الاجراء خواهد شد .

از تاریخ لازم الاجراء شدن این موافقتنامه ، « عهدنامه استرداد مقصرين و تعاون قضايي در امور جزائي » و « قرارداد تعاون قضايي در امور حقوقي و تجاري » بين دو کشور که در تاریخ 23 / 12 / 1315 هجري شمسي مطابق با 14 مارس 1937 ميلادي در تهران به امضا رسید ، خاتمه خواهند یافت.

ماده 72- این موافقتنامه برای مدت نامحدود معتبر خواهد بود . در هر حال ، هر طرف متعاقد مي تواند در هر زمان از طریق تسلیم اطلاعیه اي به طرف متعاقد دیگر موافقتنامه را فسخ کند .

فسخ موافقتنامه شش ماه پس از تاریخي که طرف دیگر اطلاعیه مزبور را دریافت کند ، نافذ خواهد شد .

با تأیید مراتب فوق ، نمایندگان مربوطه تام الاختيار طرفهاي متعاقد ، این موافقتنامه را امضاء نمودند .

این موافقتنامه در آنکارا در تاریخ 14 بهمن 1388 هجري شمسي (برابر با 3 فوریه 2010 ميلادي) در دو نسخه به زبان هاي فارسي ، ترکی و انگلیسي ، که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردارند تنظیم گردید . در صورت اختلاف در تفسیر ، متن انگلیسي مرجح خواهد بود .

از طرف :

جمهوري اسلامي ايران منوچهر متکي وزير امور خارجه

از طرف :

جمهوري ترکیه سعده الله ارگین وزیر دادگستري

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل هفتاد و دو ماده در جلسه علني روز سه شنبه مورخ سي ام آذر ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شوراي اسلامي تصویب و در تاریخ 22 / 10 / 1389 به تأیید شوراي نگهبان رسید.